

længer være nogen af; og alle de Materialister, som handle paa Grundlag af Bestemmelserne i Næringsloven af 1857, anses for uberettigede til at befatte sig med Gifthandel. Dette er blevet antaget af Justitsministeriet i et Cirkulære, som findes i Departementstidenden for 1869 p. 849. Der vil findes et Cirkulære af 29de September 1869, hvori dette netop udtales, og jeg vil tillade mig med den ærede Formands Minde at læse det op; det lyder saaledes: „Naar det er en Følge af Bestemmelserne i Lov om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel og Beværning m. m. af 29de December 1857, § 46, at de Materialister, der udlede deres Handelsberettigelse af denne Paragraf, ikke have Ret til at handle med Gifte, hvilken Ret alene tilkommer Materialister, der have Bevillinger som saadanne af ældre Datum end bemeldte Lov, skal det dog, efter hvad det kgl. Sundhedskollegium har meddelt Justitsministeriet, ikke være usædvanligt, at Gifthandel udøves af Materialister, som ei dertil have særlig Bemyndigelse. — Da denne ulovlige Gifthandel maa antages tilbels begrundet i, at vedkommende Øvrigheder ikke ere opmærksomme paa den ovennævnte Følge af Bestemmelserne i Loven af 29de December 1857, § 46, skulde Justitsministeriet, efter derom fremsat Begjæring af det kgl. Sundhedskollegium, tjenstligt anmode Hr. (Tit.) om at ville indskræpe samtlige Politiovrigheder i det Dem an betroede Amt og i at paase, at ingen Materialist, der ikke har Bevilling som saadan af ældre Datum end Loven af 29de December 1857, befatter sig med Gifthandel, samt i Overtrædelstilfælde at vaage over, at den ulovlige Gifthandel paatales“. Det er altsaa ikke Tilfældet, at Materialisterne ifølge den bestaaende Lovgivning have Ret til at handle med Gifte, og der bliver saaledes ikke her Spørgsmaal om at gjøre Indskrænkning i nogen bestaaende Ret. Hvis man derimod nu vilde give dem en saadan Ret, saa vilde det være en Udvidelse af den dem nu tilkommende Handelsret, som man paa denne Maade vilde stride til, og det forekommer mig ikke, at der er nogen Anledning dertil. Jeg kan i det Hele henholde mig til, hvad der af den sidste ærede Ræder blev ytret om, at Detailhandel med Gifte ifølge Forholdets Natur rettest bør forbeholdes Apothekerne, hvor Alt er indrettet paa, at den fornødne Kontrol i saa Henseende kan være tilstede. Naar saa er, synes det at være noget høist Betænkeligt at indrømme Materialisterne Ret til at handle en gros med Gifte; thi naar en Mand, som iøvrigt har Detailhandel og aaben Bod, hvor der sælges ud i smaa Partier, har Ret til at handle en gros med Gifte, saa tør det dog vistnok forudsættes, at det vil være meget vanskeligt at forhindre, at der ogsaa efterhaanden indsniger sig en temmelig betydelig en detail Handel ad denne Vej. Jeg kan derfor ogsaa være enig med den ærede sidste Ræder i, at var der nogen

Slags Detaillister, som man skulde forbyde at befatte sig med Gifthandelen, saa maatte det netop være Materialisterne. Skjøndt det egentlig ikke er mig klart, om det ligger i Undringsforlaget, formoder jeg dog, at dette er saaledes at forstaa, at det kun er Handel en gros med Gifte, som skal være Materialisterne tilladt, men dette vil dog neppe fremgaa af Undringsforlaget, saaledes som det nu foreligger. Jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa, at en Bemærkning om det Uheldige i at give Materialisterne Ret til at handle med Gifte saavel som om, at de ikke efter den bestaaende Lovgivning ere berettigede dertil — hvad jeg nu ogsaa har tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa — allerede i Kortsheden findes i Bemærkningerne til § 4, Side 5 i det Lovforlaget vedhæftede Udhæng, som indeholder Kommissionsbetænkningen, og som er trykt med latinske Bogstaver. Jeg kan derfor ikke Andet end tilraade at forblive ved Lovforlagets Bestemmelser i saa Henseende og altsaa ikke at give Materialisterne nogen ny Handelsret med Gifte. — Hvad angaar Undringsforlaget under Nr. 14 til § 9, som jo gaar ud paa, at der ogsaa for Fremtiden skal kunne gives Andre end Dyrslæger Bevilling til at foretage Kreaturvækkelse med Arsenik, da skal jeg bemærke, at jeg jo ganske vist vilde ønske det for mest betryggende for Befolkningen overfor de Farer, som Gifstloven vil værne imod, om det kunde fastholdes, at ingen Andre end autoriserede Dyrslæger maatte befatte sig dermed, men jeg erkjender, at dette hører til den Slags Ting, som paa Grund af de dermed forbundne praktiske Ulemper for Befolkningen maatte ville være vanskelige at føre igjennem i Rigsdagen. Jeg vil derfor ogsaa undlade at gjøre nogen videre Modstand imod dette Forslag; jeg skal tage imod dette Forslag som en Indrømmelse, man mener, der maa gjøres til det praktiske Livs Behov. Hvad angaar Undringsforlaget under Nr. 17, som jo staar i Forbindelse med dette Emne, da maa jeg forraade Vedtagelsen af dette Undringsforlag. Egesom den ærede Ordfører mener ogsaa jeg, at i og for sig, naar man blot holder sig til, hvad der staar i Undringsforlaget, er der ikke saa farlig Meget at indende derimod. Strengt taget, naar man vil se Sagen fra et rent logisk Standpunkt, er dette Forslag jo endog mere indskrænkende end Lovforlaget, saaledes som dette vil komme til at se ud, naar det bliver ændret efter Flertallets Forslag, thi efter Flertallets Forslag kan Justitsministeriet jo meddele Bevilling til Kreaturvækkelse uden Videre, men efter Undringsforlaget under Nr. 17 skulde en saadan Meddelelse af Bevilling jo være afhængig af, om Sogneraadet fandt det nødvendigt, saa at altsaa efter Forslaget under Nr. 17 det Tilfælde skulde kunne fremkomme, at Sogneraadet havde et Slags Veto imod, at Justitsministeriet uddeler Bevilling til Arsenikvækkelse.